

Пісні

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Пісні, що їх співають на дорозі битій.
І приспів їх старий, тужливий і сумний,
Слова і ритми їх, глухі й несамовиті,
Найбільш печальні в вечір мовчазний,
Як світять ліхтарі й стихає гомін.
Пора вже спать. І дзвони дзиг'арів
Гудуть журливо. І вразливий стогін
Кривих порогів і заржавлених замків
Відбився скрізь, мов голос чоловічий.
А іноді з-за саду і старих хатин
Почуєш мукання і шерхіт таємничий.
Усе затьмарене серед нічних долин.
Нікого. Лиш на дальнім видноколі
Самотні хмари, що мандрують десь.
І в безконечності, в нічному полі,
Серед безмежності сумних небес,
Пісні, що їх співають на дорозі битій.
І приспів їх старий, тужливий і сумний,
Слова і ритми їх, глухі й несамовиті,
Навіки линуть в вечір мовчазний.